

विश्वास, आज्ञापालन, कृपा

तुमचे आध्यात्मिक घर बांधणे

विश्वासाचे जीवन स्पष्ट करण्यासाठी बायबलमध्ये घर बांधण्याच्या शक्तिशाली रूपकाचा वापर केला आहे—देवाच्या राज्यासाठी बांधलेली एक आध्यात्मिक इमारत, जिथे विश्वास, आज्ञापालन आणि कृपा हे आवश्यक स्तंभ म्हणून एकमेकांत गुंफलेले आहेत. ही प्रतिमा महत्त्वाच्या वचनांमधून क्रमशः उलगडत जाते, ज्याची सुरुवात मत्तय ७:२४-२७ मधील येशूच्या पायाभूत शिकवणीने होते, १ करिंथकर ३:९-१५ मधील पौलाच्या व्यावहारिक सूचनांमधून तिचा विस्तार होतो, इफिसकर २:१९-२२ मध्ये विश्वासणाऱ्यांना एकत्र आणले जाते आणि १ पेत्र २:४-८ मध्ये पेत्राने केलेल्या जिवंत दगडांच्या वर्णनात तिचा कळस होतो. ही सर्व वचने मिळून एक अखंड चढ-उतार निर्माण करतात: वादळांना तोंड देणारा अढळ पाया सुज्ञपणे निवडण्यापासून, न्यायनिवाडा सहन करू शकणारे बांधकाम साहित्य काळजीपूर्वक निवडण्यापर्यंत, कृपेने एकत्र विणलेल्या पवित्र कुटुंबाचा भाग बनण्यापर्यंत आणि शेवटी मुख्य कोनशिला असलेल्या ख्रिस्ताभोवती चैतन्यमय घटक म्हणून एकरूप होण्यापर्यंत. लेखकाला पडलेल्या स्वप्नातून प्रेरित होऊन केलेल्या सखोल बायबलशास्त्रीय अभ्यासातून हे स्पष्ट होते की, देवाच्या वचनाचे पालन केल्याने कसे एक भक्कम आध्यात्मिक घर उभारले जाते, जे त्याचा सन्मान करते आणि अनंतकाळ टिकून राहते.

सुज्ञ पाया: ऐकणे आणि आज्ञा पाळणे (मत्तय ७:२४-२७)

येशू डोंगरावरील प्रवचनाच्या शेवटी हे वास्तुकलेचे रूपक सुरू करतात, ज्यात विश्वासावर आधारित आज्ञाधारकतेचे महत्त्व अधोरेखित करण्यासाठी दोन बांधकाम करणाऱ्यांची तुलना केली आहे. ते म्हणतात, “म्हणून जो कोणी माझे हे शब्द ऐकून त्याप्रमाणे वागतो, तो खडकावर आपले घर बांधणाऱ्या शहाण्या माणसासारखा आहे” (वचन २४). पाऊस पडला, पूर आला आणि वादळाने घराला झोडपले, तरी ते पडले नाही कारण त्याचा पाया भक्कम होता—हे देवाच्या सत्यावर विश्वास ठेवण्यावर आणि ते आचरणात आणण्यावर आधारित जीवनाचे प्रतीक आहे. याउलट, मूर्ख बांधकाम करणारा तेच शब्द ऐकतो पण त्याप्रमाणे वागत नाही, वाळूवर बांधकाम करतो; जेव्हा वादळ येते, तेव्हा “ते पडते—आणि त्याचा पडण्याचा आवाज मोठा असतो” (वचन २७). हा दाखला एक महत्त्वाचा आरंभबिंदू स्थापित करतो: पाया स्वतः येशू ख्रिस्त आहे (जसे पौल नंतर १ करिंथकर ३:११ मध्ये स्पष्ट करतो), आणि आज्ञाधारकतेमुळेच ते घर त्याच्यावर सुरक्षित राहते, ज्यामुळे जीवनातील परीक्षांमध्ये टिकून राहण्याची खात्री मिळते.

टिकाऊ साहित्याने बांधकाम: अग्नीपरीक्षेने सिद्ध (१ करिंथकर ३:९-१५)

सुज्ञपणे बांधकाम करण्यावर येशूने दिलेल्या जोरानुसारच, पौल १ करिंथकर ३:९-१५ मध्ये हे रूपक पुढे नेतो, मंडळीतील फुटीरतेवर भाष्य करतो आणि बांधकामातील जबाबदारीवर जोर देतो. पौल लिहितो, □□□□□; कारण आपण देवाच्या सेवेत सहकर्मी आहोत; तुम्ही देवाचे शेत, देवाची इमारत आहात□□□□□; (वचन ९). तो पायाचा स्पष्टपणे उल्लेख करतो: □□□□□; कारण जो पाया आधीच घातला आहे, म्हणजे येशू ख्रिस्त, त्याशिवाय दुसरा कोणताही पाया कोणीही घालू शकत नाही□□□□□; (वचन ११)—हे मत्तयाच्या दृष्टांतातील अढळ पायाशी अगदी जुळते. या एकमेव पायावर, प्रत्येक बांधकाम करणाऱ्याने काळजीपूर्वक काम केले पाहिजे: □□□□□; जर कोणी या पायावर सोने, चांदी, मौल्यवान दगड, लाकूड, गवत किंवा पेंढा वापरून बांधकाम करील, तर त्याचे काम जसे आहे तसे दाखवले जाईल, कारण तो दिवस ते उघडकीस आणेल□□□□□; (वचन १२-१३). अग्नी प्रत्येक व्यक्तीच्या कामाच्या गुणवत्तेची परीक्षा घेईल; चिरस्थायी गोष्टी—म्हणजेच विश्वासू आज्ञापालनाची कृत्ये, शाश्वत हेतूने केलेली सेवा आणि ख्रिस्तामध्ये रुजलेली शिकवण—टिकून राहतील आणि प्रतिफल मिळवून देतील, तर नाशवंत गोष्टी जळून जातील; तरीही, बांधकाम करणारा □□□□□; ज्वालेतून निसटलेल्या व्यक्तीप्रमाणेच□□□□□; वाचेल (वचन १५). हे येशूच्या शिकवणीवर आधारित आहे आणि त्यात उत्तरदायित्वाची भर घालते: केवळ पाया योग्यरित्या घालणे नव्हे, तर चिरस्थायी सचोटीने बांधकाम करणे.

देवाचे कुटुंब म्हणून एकजूट: पवित्र मंदिरात वाढत जाणे (इफिसकरांस पत्र २:१९-२२)

पौल इफिसकरांस पत्र २:१९-२२ मध्ये ही रूपककथा अधिक विकसित करतो, आणि सामूहिक पैलूकडे वळतो, जिथे कृपा विश्वासणाऱ्यांना एकाच दैवी निवासस्थानात एकत्र आणते. आता परराष्ट्रीय लोक □□□□□; परके व अनोळखी□□□□□; नाहीत, तर ते □□□□□; देवाच्या लोकांसोबत सहनागरिक आणि त्याच्या कुटुंबाचे सदस्य□□□□□; आहेत (वचन १९), □□□□□; प्रेषित व संदेष्ट्यांच्या पायावर उभारलेले

असून, ख्रिस्त येशू स्वतः मुख्य कोनशिला आहे (वचन २०). त्याच्यामध्ये, संपूर्ण इमारत एकत्र जोडली जाते आणि प्रभूमध्ये एक पवित्र मंदिर होण्यासाठी उभी राहते (वचन २१), आणि विश्वासणारे एकत्र बांधले जात आहेत, जेणेकरून ते एक असे निवासस्थान बनतील ज्यात देव त्याच्या आत्म्याद्वारे वास करतो (वचन २२). हे मागील वचनांमधून सहजपणे पट्टे येते: पाया ख्रिस्त आहे (मत्तय आणि १ करिंथकरांस पत्र), ज्यामध्ये आता प्रेषितांची आणि संदेष्ट्यांची शिकवण समाविष्ट असल्याचे तपशीलवार सांगितले आहे, आणि ख्रिस्त ही मुख्य कोनशिला आहे जी प्रत्येक भागाला अचूकपणे जुळवते. कृपा हे जोडणारे माध्यम आहे—ख्रिस्ताचे सलोख्याचे कार्य यहूदी आणि गैर-यहूदी यांना एकत्र आणते, फूट टाळते आणि देवाच्या पवित्र निवासस्थानामध्ये स्थिर वाढ सक्षम करते.

कोनशिलेशी संरेखित जिवंत दगड: स्वीकार की ठेच लागणे (१ पेत्र २:४-८)

पेत्र १ पेत्र २:४-८ मध्ये हे रूपक जिवंत करतो, आणि त्या घराला एक गतिशील, आध्यात्मिक वास्तविकता म्हणून चित्रित करतो. तुम्ही त्याच्याकडे येता, जो जिवंत दगड आहे—ज्याला मनुष्यांनी नाकारले, पण देवाच्या दृष्टीने निवडलेला व अनमोल आहे—तुम्ही स्वतः जिवंत दगडांप्रमाणे एक आध्यात्मिक घर म्हणून उभारले जात आहात (व. ४-५). विश्वासणारे एक पवित्र याजकवर्ग बनतात, जे येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला मान्य असलेले आध्यात्मिक यज्ञ अर्पण करतात. पेत्र ख्रिस्ताला बांधणाऱ्यांनी नाकारलेला दगड, जो कोनशिला झाला आहे (व. ७, स्तोत्रसंहिता ११८:२२), आणि लोकांना अडखळायला लावणारा दगड व त्यांना पाडणारा खडक (व. ८, यशया ८:१४) म्हणून पुष्टी देण्यासाठी शास्त्रवचनांचा हवाला देतो. जे विश्वास ठेवतात आणि आज्ञा पाळतात, त्यांच्यासाठी तो अनमोल सुसंवाद आणि सन्मान आहे; जे आज्ञा पाळत नाहीत, त्यांच्यासाठी तो अडखळण्याचे कारण आहे. येथे या प्रगतीचा कळस होतो: पाया (मत्तय/१ करिंथकर), एकसंध मंदिर (इफिसकर), जे आता सततच्या आज्ञापालनाद्वारे कोनशिलाभोवती सक्रियपणे बसवलेल्या जिवंत सहभागींनी सजीव झाले आहे.

सर्वाची गुंफण: एक सुसंगत आध्यात्मिक वास्तू

हे परिच्छेद परिपूर्ण सुसंवादाने एकमेकांशी जोडलेले आहेत, आणि त्यातून आत्मिक घरासाठी असलेली देवाची व्यापक योजना प्रकट होते. मत्तय ७:२४-२७ हा आदेश स्थापित करते: ख्रिस्ताचे शब्द एका आणि आज्ञा पाळा, आणि घराला अढळ पायावर (१ करिंथकर ३:११ मध्ये स्पष्टपणे येशू ख्रिस्त) सुरक्षित करा. १ करिंथकर ३:९-१५ याला अधिक सखोलता देते, आणि अग्निमय परीक्षेत टिकून राहणाऱ्या साहित्याने काळजीपूर्वक बांधकाम करण्याचा आग्रह करते, तसेच त्या एकमेव पायावर वैयक्तिक जबाबदारीवर जोर देते. इफिसकर २:१९-२२ हे सामुदायिक स्तरापर्यंत विस्तारते, आणि दाखवते की कृपा कशी विश्वासणाऱ्यांना—जे प्रेषित व संदेष्ट्यांवर बांधलेले आहेत—ख्रिस्तासोबत जोडते, जो मुख्य कोनशिला आहे आणि देवाच्या मंदिरात परिपूर्ण संरेखन व वाढ सुनिश्चित करतो. शेवटी, १ पेत्र २:४-८ यात चैतन्य भरते, आणि स्थिर साहित्याचे रूपांतर जिवंत दगडांमध्ये करते, जे जिवंत कोनशिलेभोवती सक्रियपणे बांधले जातात, जिथे विश्वासामुळे याजकपद आणि सन्मान मिळतो, तर अविश्वासामुळे ठेच लागते. एकसंध संदेश स्पष्ट आहे: येशू ख्रिस्त हाच एकमेव पाया आणि मुख्य कोनशिला आहे; आज्ञापालन चिरस्थायी उभारणी करते; कृपा एकजुट करते आणि टिकवून ठेवते; याचा परिणाम म्हणजे देवाचे वास्तव्य असलेले एक पवित्र, जिवंत मंदिर, जे प्रत्येक वादळ आणि न्यायासमोर टिकून राहते. कोणत्याही टप्प्यावर अवज्ञा केल्यास कोसळण्याचा किंवा नाश होण्याचा धोका असतो, परंतु ख्रिस्ताशी पूर्णपणे एकरूप झाल्याने एक सार्वकालिक निवासस्थान निर्माण होते, जे त्याचा गौरव करते. लेखकाच्या स्वप्न-प्रेरित अभ्यासातून जन्मलेली ही एकात्म दृष्टी, प्रत्येक विश्वासणाऱ्याला देवाच्या राज्यासाठी सुज्ञपणे आणि आज्ञाधारकपणे उभारणी करण्याचे आवाहन करते.

पाया: ख्रिस्त, प्रेषित आणि जुन्या करारातील संदेष्टे

आत्मिक घर ख्रिस्त, प्रेषित आणि जुन्या करारातील संदेष्टे यांच्या पायावर आधारलेले आहे (इफिसकरांस पत्र २:२०). विश्वासणाऱ्यांचा विश्वास दृढ करण्यात आणि आज्ञाधारकतेचे मार्गदर्शन करण्यात या प्रत्येकाची एक विशिष्ट भूमिका आहे.

- ख्रिस्त, कोनशिला: येशू हा कोनशिला आहे, जो संपूर्ण रचनेला संरेखित करतो (इफिसकरांस पत्र २:२०; यशया २८:१६). त्याचे जीवन, शिकवण आणि बलिदान हे विश्वास आणि आज्ञाधारकतेचा आधार आहेत. दैवी वचन (योहान १:१) या नात्याने, तो सर्व पवित्र शास्त्राचा आधार आहे, जरी त्याने ते स्वतः लिहिले नाही (२ तीमथ ३:१६). आत्मिक घराचा प्रत्येक पैलू सत्य राहण्यासाठी त्याच्याशी संरेखित असतो.
- प्रेषित: ख्रिस्ताने निवडलेले पौल, पेत्र आणि योहान यांसारख्या प्रेषितांनी पवित्र आत्म्याच्या मार्गदर्शनाखाली त्यांच्या प्रेरित नवीन करारातील लेखनाद्वारे (उदा., शुभवर्तमान, पत्रे) पाया घातला (२ पेत्र १:२०-२१). त्यांची शिकवण विश्वासणाऱ्यांना नीतिमान जीवन जगण्यास आणि देवाच्या इच्छेचे पालन करण्यास शिकवते (योहान १६:१३-१४).
- जुन्या करारातील संदेष्टे: यशया, यिर्मया आणि मोशे यांसारख्या संदेष्ट्यांनी, देवाकडून प्रेरित होऊन, ख्रिस्ताच्या आगमनाची भविष्यवाणी करणारी शास्त्रवचने लिहिली (उदा., यशया ५३; अनुवाद १८:१५). त्यांचे लिखाण, प्रेषितांच्या शिकवणीसोबत, विश्वासाचा पाया बनवते (इफिसकरांस २:२०). त्यांच्या प्रेरित संदेशाचे पालन केल्याने विश्वासणारे ख्रिस्तासोबत एकरूप होतात, तर तो नाकारल्याने ते अडखळतात (१ पेत्र २:८).

कोनशिला आणि पायांची उदाहरणे

येथे ख्रिस्ताच्या शिकवणीची काही उदाहरणे दिली आहेत, ज्यांवर प्रेषितांच्या किंवा संदेष्ट्यांच्या शिकवणीचाही थर आहे.

कॉर्नरस्टोन	पायाभूत सुविधा
मत्तय ७:२४-२७	१ करिंथकर ३:९-१५, इफिसकर २:१९-२२, १ पेत्र २:५-८
मत्तय १३:३३, मत्तय १६:५-१२	१ करिंथकर ५:६-१३, गलतीकर ५:१-१५
मत्तय ५:५	स्तोत्र ३७
मत्तय ५:४३-४८	नीतिसूत्रे २५:२१-२२, रोमकरांस पत्र १२:२०-२१
मत्तय ५:२१-३०, मत्तय १५:१८-२०, मार्क ७:२०-२३	गलतीकरांस पत्र ५:१९-२१, रोमकरांस पत्र १:२९-३१, नीतिसूत्रे ६:१६-१९

भरपूर वाचनाने वाचक अधिक गोष्टी शोधू शकतो.

विश्वास - □□□□□□ - पिस्टिस

- 1) कोणत्याही गोष्टीच्या सत्यतेबद्दलची खात्री, विश्वास; नवीन करारामध्ये, मनुष्याचे देवाशी आणि दैवी गोष्टींशी असलेल्या संबंधाविषयीची खात्री किंवा विश्वास, ज्यामध्ये सामान्यतः श्रद्धेतून जन्मलेला आणि तिच्याशी जोडलेला भरवसा व पवित्र उत्साह या कल्पनांचा समावेश असतो.
 - . देवाशी संबंधित
 1. परमेश्वर अस्तित्वात आहे आणि तो सर्व गोष्टींचा निर्माता व शासक आहे, तसेच ख्रिस्ताद्वारे सार्वकालिक तारणाचा दाता आहे, ही दृढ श्रद्धा.
 - . शब) ख्रिस्ताशी संबंधित
 1. येशू हा मशीहा आहे, आणि त्याच्याद्वारे आपल्याला देवाच्या राज्यात सार्वकालिक तारण प्राप्त होते, ही एक दृढ आणि स्वागताह खात्री किंवा विश्वास.
 - . ख्रिश्चनांच्या धार्मिक श्रद्धा
 - . देवावर किंवा ख्रिस्तावर असलेल्या विश्वासाच्या (किंवा आत्मविश्वासाच्या) प्रमुख कल्पनेवर आधारित श्रद्धा, जी त्याच श्रद्धेतून उद्भवते.
- 2) निष्ठा, प्रामाणिकपणा
 - . ज्याच्यावर विश्वास ठेवता येतो अशा व्यक्तीचे चारित्र्य

स्तोत्र १४:१

- श्रद्धा हा केवळ एक पर्याय नाही, तर ती हृदयाची एक वृत्ती आहे.
- तुम्ही धार्मिक असूनही व्यावहारिक नास्तिक असू शकता. (तुम्ही देव आहे असे मानून जगता का?)

इब्री ११: १-३

- श्रद्धा म्हणजे केवळ “जे सत्य नाही हे माहित असूनही त्यावर विश्वास ठेवणे” नव्हे!
- ही केवळ अंधारात मारलेली उडी नाही. (ही प्रकाशात मारलेली उडी आहे!)
- ही आध्यात्मिक निश्चितता आहे.

इब्री ११:६

- श्रद्धेशिवाय देवाला प्रसन्न करणे अशक्य आहे.
- देव अस्तित्वात आहे यावर आपण विश्वास ठेवू शकतो आणि ठेवलाच पाहिजे.
- तो तिथेच आहे, आणि आपण मनापासून शोधल्यास तो आपल्याला सापडेल.

याकोब २: १४- २६

- कृतीशिवाय श्रद्धा निरुपयोगी आहे.
- नीतिमान बनण्याचा प्रयत्न: पापाचा सामना करणे. □ देवाशी नातेसंबंध ठेवण्याचा प्रयत्न: प्रार्थना, बायबल अभ्यास.
- इतरांना मदत करण्याचा प्रयत्न: चर्च, सुवार्ता प्रसार, गरजूंची काळजी घेणे.
- श्रद्धा तेव्हाच पूर्ण होते, जेव्हा ती सक्रिय श्रद्धा असते.
- अब्राहामचा विश्वास आणि कृती एकत्रितपणे कार्य करत होत्या. उत्पत्ती २२ मध्ये, देवाला केवळ आज्ञापालनाच्या क्षणीच कळले की अब्राहामचा खरा विश्वास आहे (२२:१२).
- कर्माशिवाय केवळ विश्वासाने कोणीही नीतिमान ठरत नाही (याकोब २:२४).
- टीप: “केवळ विश्वासानेच तारण” आणि “एकदा तारण पावल्यावर नेहमीच तारण पावलेले” यावरील त्याच्या विश्वासानुळे, लूथरने (१५०० च्या दशकात) याकोबाचे संपूर्ण पत्र नाकारले. त्याने इब्रीकराचे पत्रही नाकारले, कारण या पुस्तकात वारंवार असे म्हटले आहे की आपले तारण गमावणे शक्य आहे. (लूथर याच्याशी असहमत होता.)

इब्री ११:४-१०

- विश्वासाने हाबेलाने देवाला स्वीकारार्ह यज्ञ अर्पण केला (इब्री ११:४)
- देवाने इशारा दिल्यानंतर, नोहाने विश्वासाने आपल्या कुटुंबाला वाचवण्यासाठी तारू बांधले (इब्री ११:७).
- विश्वासाने अब्राहामने आज्ञा पाळली आणि तो परदेशात गेला, कारण त्याला समजले होते की देव त्याला आणखी चांगल्या घरी (म्हणजे स्वर्गात) बोलावत आहे. (इब्री ११:८-१०)
- कृतीतील विश्वास हा देवाच्या जिवंत वचनांना दिलेला योग्य प्रतिसाद आहे.

देवाच्या वचनांवरील विश्वास (देवाच्या वचनांतील अटींची पूर्तता करणे हीच विश्वासू कृती होय)

1. देवाची इच्छा आहे की तो आपल्याला आशीर्वाद देईल.
 - . परमेश्वराचा मानवजातीशी असलेला व्यवहार नेहमीच श्रद्धा आणि त्याच्या इच्छेचे पालन या अटींसह दैवी आशीर्वादाच्या कृपापूर्ण प्रस्तावांनी वैशिष्ट्यपूर्ण राहिला आहे—म्हणजेच, (जर... तर...) यांसारख्या सशर्त विधानांच्या स्वरूपातील वचने.
 - . बायबलमध्ये □#39;विश्वासाचा पिता□#39; म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या अब्राहामाने सर्व काही सोडून देवाचे अनुसरण करत वचन दिलेल्या भूमीकडे प्रस्थान केले—आशीर्वाद मिळणे हे त्याच्या आज्ञाधारकतेवर अवलंबून होते (उत्पत्ति १२:१-४).
 - . या वचनांना पुढे देवाचा अब्राहामासोबतचा करार असे म्हटले गेले.
2. जुना आणि नवीन करार
 - . मागील पाठात सांगितल्याप्रमाणे, बायबल दोन प्रमुख विभागांमध्ये विभागलेले आहे: जुना करार आणि नवा करार, जे त्यांमधील दोन भिन्न करारांचे वर्णन करतात.
 - . इतिहासात, देवाने दोन अतिशय विशिष्ट गटांतील लोकांशी करार केले आहेत: पहिला गट इजिप्तमधून बोलावलेल्या इस्राएल लोकांशी आणि दुसरा गट जगातून बोलावलेल्या ख्रिस्ती लोकांशी (इब्री ८:६-१३).
 - . जरी जुन्या कराराचा विचार बहुतेकदा आज्ञांच्या संदर्भात केला जातो, तरी वास्तविक पाहता त्या नियमांमागील वचने हीच त्या कराराचा पाया आहेत (अनुवाद ७:१२-१५).
 - . दुर्दैवाने, इस्राएली लोकांच्या विश्वासूपणाच्या अभावामुळे ते देवाचे आशीर्वाद मिळवण्यास अपात्र ठरले (यशया १:२-७).

3. नव्या करारातील उत्तम वचनांची काही उदाहरणे

- जर आपण प्रथम देवाचे राज्य आणि त्याचे नीतिमत्व शोधू, तर देव आपल्या सर्व शारीरिक गरजांची काळजी घेईल (मत्तय ६:३३).
- जर आपण येशूकडे आलो, त्याचे जोखड घेतले आणि आपले ओझे त्याला दिले, तर आपल्याला आत्मिक विश्रांती मिळेल (मत्तय ११:२८-३०).
- जर आपण पश्चात्ताप करून बाप्तिस्मा घेतला, तर आपल्याला आपल्या पापांची क्षमा आणि देवाच्या अंतर्दारी असलेल्या पवित्र आत्म्याचे दान मिळेल (प्रेषितांची कृत्ये २:३६-३९).
- देवाची इच्छा पूर्ण करण्यात चिकाटी ठेवल्याने आपल्याला देवाचा आशीर्वाद निश्चित मिळतो (इब्री १०:३५-३९).

4. ईश्वराच्या शिकवणीचे पालन केल्याने सत्याचे ज्ञान प्राप्त होते.

- विश्वासाने अब्राहामने आज्ञा पाळली आणि तो परदेशात गेला, कारण त्याला समजले होते की देव त्याला आणखी चांगल्या घरी (म्हणजे स्वर्गात) बोलावत आहे. (इब्री ११:८-१०, १३-१६)
- विश्वासाने अब्राहामने आज्ञा पाळली आणि इसहाकाला अर्पण केले, कारण त्याचा विश्वास होता की देव मेलेल्यांनाही जिवंत करू शकतो (इब्री ११:१७-१९).

5. आपले जीवन आपल्या विश्वासाशी सुसंगत असले पाहिजे (१ तीमथ्य ४:१६)

- आपण योग्य गोष्टींवर विश्वास ठेवला पाहिजे आणि योग्य मार्गाने जगले पाहिजे.
 - तारण प्राप्त करणे आणि संदेश प्रभावीपणे इतरांना सांगणे, या दोन्ही गोष्टी आपल्या जीवनाशी आणि सिद्धांताशी जोडलेल्या आहेत.
 - या आठवड्यात तुमच्या श्रद्धा काय आहेत आणि तुम्ही त्या श्रद्धांनुसार कितपत जगत आहात, यावर चिंतन करण्यासाठी वेळ द्या.

आज्ञाधारकता - □□□□□□ - □□□□□□□□

- 1) आज्ञापालन, अनुपालन, अधीनता
- 2) कोणाच्याही सल्ल्याचे पालन करणे, ख्रिस्ती धर्माच्या आवश्यकतांचे पालन करून दाखवलेली आज्ञाधारकपणा.

□□□□ - □□□□□□□□ - □□□□□□□□

- 1) ऐकणे, लक्ष देणे
 - दारावरची थाप ऐकल्यावर कोण आले आहे हे ऐकण्यासाठी येणारा (द्वारपालाचे कर्तव्य).
- 2) एखाद्या आदेशाचे पालन करणे
 - आज्ञा पाळणे, आज्ञाधारक असणे, अधीन राहणे

जुन्या करारातील शिकवण—चला, जुन्या कराराखालील तीन व्यक्तींची तपासणी करूया.

शौल—१ शमुवेल १५ (निवडक)

- १५:१-३: शौलला एक विशिष्ट आज्ञा पाळण्यास सांगितले जाते.
- १५:७-९: शौल आज्ञेचे केवळ अंशतः पालन करतो.
- १५:१२-३१: आपण पाप केले आहे हे कबूल करण्यापूर्वी तो बराच विरोध करतो. समर्थनपर स्पष्टीकरणे!
- निष्कर्ष:
 - अर्धवट आज्ञापालन म्हणजे अवज्ञाच होय!
 - निवडक आज्ञापालन म्हणजे अवज्ञाच होय!

□ आपण आज्ञाधारक राहिलो आहोत की नाही, याबद्दल आपली पूर्णपणे फसवणूक होऊ शकते.

उज्जा—२ शमुवेल ६:१-७

- देवाच्या वचनाचे उल्लंघन करणे ही देव एक गंभीर बाब मानतो!
- प्रामाणिकपणामुळे दोष दूर होत नाही (१ करिंथकर ४:४).
- हे अन्यायकारक वाटते का? देवाचे वचन काय म्हणते हे शिकेपर्यंत दावीदालाही असेच वाटत होते (पहा १ इतिहास १५:१२-१५).

नामान—२ राजे ५:१-१५

- ५:१०: देवाचे वचन स्पष्ट आणि सरळ आहे.
- ५:११: देवाच्या वचनावर भावनिक प्रतिक्रिया देण्यापासून सावध रहा.
- ५:११: पूर्वग्रहदूषित कल्पनांचा त्याग करा.
- ५:१२: नाही, देवाच्या आज्ञेचे पालन करण्याशिवाय दुसरा कोणताही पर्याय नाही.
- 5:13: वस्तुनिष्ठ राहण्यासाठी आणि गोष्टींचा तर्कशुद्ध विचार करण्यासाठी आपल्याला मदतीची गरज आहे.
- ५:१४: देव आज्ञापालनाला आशीर्वाद देतो.
- ५:१४: वरवरची आज्ञापालन अपुरी आहे (जॉर्डनमध्ये पाच वेळा डुबकी मारणे, किंवा फरपारमध्ये सात वेळा डुबकी मारणे).
- ५:१५: जेव्हा आपण खरोखर देवाची आज्ञा पाळायला लागतो, तेव्हाच आपण त्याचे कौतुक करायला आणि त्याचा आदर करायला शिकतो.

नव्या करारातील शिकवण: येशू आणि त्याच्या अनुयायांनी आज्ञाधारकतेविषयी काय शिकवले ते पाहूया.

मत्तय ७:२१-२३

- हे लोक धार्मिक, सक्रिय आणि कदाचित प्रामाणिकही होते—पण भरकटलेले होते.
- जे परमेश्वराची आज्ञा पाळतात, त्यांनाच स्वर्गात प्रवेश मिळेल.
- देवाबरोबर तुमचे नाते तारलेले आहे असा विश्वास ठेवणे शक्य आहे, पण तरीही तुम्ही मुळीच तारलेले नसाल.

योहान १४:१५, २३-२४

- आज्ञापालन हे केवळ जुन्या नियमाचा भाग नाही; येशू आणि नवा करार यामध्ये आज्ञापालनाविषयी वारंवार चर्चा केली आहे.
- प्रेम आणि आज्ञापालन हे जवळजवळ समानच आहेत.

१ योहान २:३-६

- २:३: जर तुम्ही येशूचे आज्ञाधारक शिष्य म्हणून जगत असाल, तर तुम्ही तुमच्या तारणाची खात्री बाळगू शकता.
- २:४: जर तुम्ही त्याला ओळखता असा दावा करता पण आज्ञाभंग करता, तर तुम्ही खोटे बोलता.
- २:६: आपण येशूच्या जीवनशैलीचे अनुसरण केले पाहिजे! आज्ञापालन हा ख्रिस्ती धर्माचा एक मध्यवर्ती भाग आहे.

निष्कर्ष

जसे आपण पाहतो, वधस्तंभामुळे आज्ञापालन ऐच्छिक राहिले नाही. देवाच्या खऱ्या अनुयायासाठी ते नेहमीच अत्यावश्यक राहिले आहे. तुम्हाला आज्ञापालन करण्यापासून कशाने रोखले आहे?

□□□□□ - □□□□□ - □□□□□□□

1) कृपा

□. जी गोष्ठ आनंद, सुख, उल्हास, मधुरता, मोहकता आणि लावण्य देते: वाणीची कृपा

2) सद्भावना, प्रेमळपणा, कृपा

□. त्या दयाळू कृपेमुळे, ज्याद्वारे परमेश्वर आत्म्यांवर आपला पवित्र प्रभाव टाकून त्यांना ख्रिस्ताकडे वळवतो, त्यांचे रक्षण करतो, त्यांना बळकट करतो, त्यांच्यातील ख्रिस्ती विश्वास, ज्ञान आणि प्रेम वाढवतो, आणि त्यांना ख्रिस्ती सद्गुणांचे आचरण करण्यास प्रज्वलित करतो.

3) कृपेचे काय देणे आहे

□. दैवी कृपेच्या शक्तीने नियंत्रित असलेल्या व्यक्तीची आध्यात्मिक स्थिती

□. कृपेचे चिन्ह किंवा पुरावा, लाभ

□. कृपेची देणगी

□□. लाभ, बक्षीस

4) धन्यवाद, (लाभ, सेवा, उपकारांबद्दल) मोबदला, बक्षीस

प्रेषित पौलाने कदाचित त्याच्या काळातील इतर कोणत्याही माणसापेक्षा देवाच्या कृपेची अधिक कदर केली, आणि तो आपल्याला सांगतो की म्हणूनच त्याने इतके मोठे कार्य केले (१ करिंथकर १५:१०). कृपेची संकल्पना समजून घेणे आणि ती स्पष्टपणे शिकवणे आपल्यासाठी अत्यावश्यक असल्यामुळे, कृपेच्या संतुलित आकलनासाठी आम्ही पौलाची निवड करतो.

इफिसकरांस पत्र २:१-१०

- आपल्या पापांमुळे आपण परमेश्वरासाठी मृतवत झालो आहोत. जेव्हा आपण जगाच्या इच्छेनुसार जगतो किंवा आपल्या स्वतःच्या इच्छांचे पालन करतो, तेव्हा आपण देवाच्या क्रोधास पात्र ठरतो.
- कृपेमुळे (देवाच्या आपल्यावरील प्रेमांमुळे) आपले तारण होऊ शकते. आपण त्यास पात्र नाही, परंतु जर आपण ते स्वीकारले, तर ते आपल्याला एक भेट म्हणून विनामूल्य मिळते.
- ख्रिस्तावरील आपल्या विश्वासाद्वारेच आपले तारण होते.
- परमेश्वराचे प्रेम आपल्याला चांगली कामे करण्यास प्रवृत्त करते.

रोमकरांस पत्र ५:६-११

- कृपेची व्याख्या: आपण त्याचे शत्रू असतानाही, देवाने आपल्या पापांसाठी ख्रिस्ताला मरण पावू देण्याइतके आपल्यावर प्रेम करणे. संक्षिप्त रूप: ख्रिस्ताच्या बलिदानातून देवाची संपत्ती.
- आम्ही केवळ शिक्षेस पात्र असलेले हरवलेले पापी होतो, पण त्याने आमच्या जागी दुःख भोगण्यासाठी ख्रिस्ताला पाठवले.
- येशूच्या रक्ताद्वारे आपण देवाच्या क्रोधापासून वाचलो आहोत (क्षमेसाठी रक्त सांडलेच पाहिजे [इब्री ९:२२, २८]).

तीतस २:११-१४

- आमच्यासाठी कृपा म्हणजे तारण आहे.
- देवाचे प्रेम आपल्याला पापांपासून शुद्ध होण्यास प्रवृत्त करते; आपण देवाच्या कृपेचा गैरफायदा घेणार नाही.
- कृपा वासनेवर मात करत असल्यामुळे, ती पापासाठी दिलेला परवाना नाही (यहूदा ४). कृपा स्वस्त नाही—त्यासाठी येशूला आपला जीव गमवावा लागला.

१ करिंथकर १:१८-२५

- कूस हा पापावर देवाचा शक्तिशाली उपाय आहे.
- देवाच्या प्रीतीची समज नसल्यास, वधस्तंभाचा संदेश आपल्याला मूर्खपणाचा वाटेल.

२ करिंथकर ५:१४-२१

- ख्रिस्ताच्या प्रीतीला प्रतिसादाची गरज असते! (पहा १ करिंथकर १५:९-१०.)
- येशूने आमची पापे इतक्या प्रमाणात वाहिली की तो स्वतः पापमय झाला, किंवा पापार्पण बनला.
- परमेश्वराचे प्रेम आम्हाला त्याच्यासाठी जगण्यास आणि त्याच्या वतीने बोलण्यास प्रवृत्त करते.

१ करिंथकर १५:९-१०

- कठोर परिश्रमाने आपला उद्धार होतो हे जरी खरे नसले, तरी जे देवाचे सर्वात जास्त कष्टकरी असतात, त्यांच्यावरच देवाच्या कृपेचा सर्वात जास्त प्रभाव पडतो हे मात्र खरे आहे!

नीतिसूत्रे ३:३४

- हे वचन कृपेशी संबंधित असलेल्या नम्रतेविषयी सांगते.
- पेत्र आणि याकोब यांनी उद्धृत केले आहे (१ पेत्र ५:५, याकोब ४:६)

कृपा म्हणजे पाप किंवा आळसासाठी दिलेला परवाना नव्हे.

काही लोक कृपेला पापात (किंवा आळसात) चालू राहण्याची परवानगी समजतात आणि □#39;देव तरीही क्षमा करेलच□#39; असा विचार करतात. परंतु पवित्र शास्त्र हे जोरदारपणे खोडून काढते:

- तर मग आपण काय म्हणू? कृपा अधिक व्हावी म्हणून आपण पापात राहावे काय? मुळीच नाही! जे आपण पापासाठी मरण पावलो आहोत, ते त्यात आणखी कसे जगावे? (रोमकरांस पत्र ६:१-२).
- कृपा आपल्याला □□□□□;अधार्मिकता आणि जगाच्या वासना नाकारायला□□□□□; आणि □□□□□;संयमाने, नीतीने व देवाच्या भीतीने□□□□□; जगायला शिकवते (तीत 2:11-12).
- जे लोक कृपेचा विपर्यास करून अनैतिकतेला परवानगी देतात, ते दोषी ठरवले जातात (यहूदा ४). देवाची कृपा मोलाची आहे—त्यासाठी ख्रिस्ताने आपला जीव दिला—आणि ती आपल्याला पापावर मात करण्याचे सामर्थ्य देते, त्याचे समर्थन करण्याचे नाही. पौलाने म्हटल्याप्रमाणे, “देवाच्या कृपेने मी जसा आहे तसा आहे, आणि त्याची माझ्यावरील कृपा व्यर्थ गेली नाही; तरीही मी त्या सर्वांपेक्षा अधिक परिश्रम केले; ते मी नव्हे, तर माझ्याबरोबर असलेली देवाची कृपा होती” (१ करिंथकर १५:१०). खरी कृपा देवाच्या राज्यासाठी उत्साही आज्ञापालन आणि कठोर परिश्रमांना चालना देते, आळसाला कधीही नाही.

श्रद्धा, आज्ञापालन आणि कृपेची प्रसिद्ध उदाहरणे

1. अब्राहम:

- श्रद्धा: देवाच्या वचनांवरील विश्वासानुळे अब्राहामाला □□□□□;श्रद्धेचा जनक□□□□□; म्हणून ओळखले जाते. आपण कोठे जात आहोत हे माहीत नसतानाही, त्याने देवाच्या आज्ञेनुसार आपली जन्मभूमी सोडली (उत्पत्ति १२:१-४).
- आज्ञापालन: त्याची आज्ञापालनाची सर्वात प्रसिद्ध कृती म्हणजे जेव्हा त्याने देवाच्या योजनेवर विश्वास ठेवून आपला मुलगा इसहाकचा बळी देण्याची तयारी दर्शविली (उत्पत्ति २२:१-१८).
- कृपा: त्याच्या चुका असूनही, जसे की म्हातारपणी मूल होण्याबद्दल हसून देवाच्या वचनावर शंका घेणे (उत्पत्ति १७:१७), देवाने त्याच्यावर कृपा केली, अब्राहामच्या मानवी दुर्बलता असूनही आपला करार पूर्ण केला (उत्पत्ति १५:६, रोम ४:३).

2. नोहा:

- विश्वास: पुराचे कोणतेही चिन्ह नसतानाही नोहाने देवाच्या चेतावणीवर विश्वास ठेवला (इब्री ११:७).

- आज्ञापालन: त्याने देवाच्या सूचनांचे काटेकोरपणे पालन करून तारू बांधले, हे काम पूर्ण होण्यास अनेक वर्षे लागली आणि त्यातच संभाव्य उपहासाचीही शक्यता होती (उत्पत्ति ६:२२).
- कृपा: देवाने नोहा आणि त्याच्या कुटुंबाला जलप्रलयातून वाचवून आणि नंतर त्याच्याशी करार करून कृपा दाखवली (उत्पत्ति ६:८).

3. मोझेस:

- विश्वास: मोशेला इस्राएल लोकांना इजिप्तमधून सोडवण्याच्या देवाच्या सामर्थ्यावर विश्वास होता, इतकेच नव्हे तर त्याने देवाच्या वचनावर विश्वास ठेवून फारोचा सामनाही केला (निर्गम ३:१०-१२).
- आज्ञापालन: त्याने इस्राएल लोकांना इजिप्तमधून आणि वाळवंटातून बाहेर काढण्यासाठी देवाच्या सविस्तर सूचनांचे पालन केले (निर्गम ३-४०).
- कृपा: त्याची सुरुवातीची अनिच्छा आणि नंतरच्या आज्ञाभंगाचे क्षण (जसे की खडकावर प्रहार करणे) असूनही, देवाची कृपा स्पष्ट होती कारण मोशेला त्याच्या बोलण्यावर मात करून नेतृत्व करण्यासाठी निवडले गेले आणि त्याच्या मृत्यूपूर्वी त्याला वचन दिलेला देश पाहण्याची परवानगी देण्यात आली (गणना १२:३, अनुवाद ३४:१-४).

4. येशूची आई मरीया:

- विश्वास: सामाजिक परिणामांची पर्वा न करता, ती देवाच्या पुत्राला जन्म देईल या गब्रीएल देवदूताच्या घोषणेवर तिने विश्वास ठेवला (लूक १:३८).
- आज्ञापालन: तिने देवदूताला विनम्रतेने उत्तर दिले, □□□□□□; पाहा, मी प्रभूची दासी आहे; तुमच्या वचनाप्रमाणे माझ्या बाबतीत घडू दे. □□□□□□;
- कृपा: देवाची कृपा तिच्यावर होती, कारण तिला येशूची आई होण्यासाठी निवडण्यात आले होते, ही एक अशी भूमिका होती ज्यासाठी अथांग विश्वास आणि आज्ञाधारकतेची आवश्यकता होती (लूक १:२८-३०).

5. डेव्हिड:

- विश्वास: गल्याथशी सामना करताना दाविदाने देवावर विश्वास ठेवला, ज्यामुळे त्याचा विश्वास दिसून आला (१ शमुवेल १७:४५-४७).
- आज्ञापालन: आपल्या अनेक चुका असूनही, दाविदाने देवाच्या आज्ञा पाळून त्याची आज्ञा पाळण्याचा प्रयत्न केला, विशेषतः जेव्हा त्याने देवाचा अभिषिक्त शौल याला इजा करण्यास नकार दिला (१ शमुवेल २४:६).
- कृपा: दाविदाने देवाच्या कृपेचा वारंवार अनुभव घेतला, विशेषतः बाथशेबासोबत केलेल्या पापानंतर त्याने केलेल्या पश्चात्तापात, जिथे त्याला क्षमा करण्यात आली आणि देवाच्या मनासारखा माणूस असे वर्णन केले गेले (स्तोत्र ५१, प्रेषितांची कृत्ये १३:२२).

पुरवणी

इफिसकरांस पत्र २:२० मध्ये जुन्या करारातील संदेष्टे का?

इफिसकरांस पत्र २:२० मध्ये असे म्हटले आहे की मंडळी □□□□□□; प्रेषित व संदेष्टे यांच्या पायावर बांधलेली आहे, आणि येशू ख्रिस्त स्वतः तिचा कोनशिला आहे. □□□□□□; □□□□□□; संदेष्टे □□□□□□; हा शब्द बहुधा जुन्या करारातील संदेष्ट्यांना सूचित करतो, कारण पुढीलप्रमाणे आहेत:

1. बायबलमधील संदर्भ: इफिसकरांस लिहिलेल्या पत्रात, पौल एका सामायिक पायावर उभारलेल्या मंडळीमधील यहुदी आणि परराष्ट्रीय लोकांच्या एकतेवर जोर देतो (इफिसकरांस पत्र २:१४-१८). जुन्या करारातील संदेष्टे, ज्यांनी मशीहाविषयी आणि सर्व राष्ट्रांसाठी असलेल्या देवाच्या योजनेविषयी भविष्यवाणी केली होती (उदा., यशया ४२:६, ४९:६), ते एक शास्त्रवचनीय पाया पुरवतात जो प्रेषितांच्या नव्या करारातील शिकवणींना पूरक ठरतो. हे सुरुवातीच्या ख्रिस्ती लोकांनी आदरपूर्वक मानलेल्या ऐतिहासिक यहुदी शास्त्रवचनांशी सुसंगत आहे.
2. पवित्र शास्त्रातील अग्रक्रम: नव्या करारातील ख्रिस्ती विश्वासाचा पाया म्हणून जुन्या कराराचा वारंवार उल्लेख केला जातो (उदा., रोमकरांस पत्र १:२; इब्रीकरांस पत्र १:१-२). येशूने स्वतः पुष्टी केली की नियमशास्त्र आणि संदेष्टे (जुना करार) त्याच्याकडे निर्देश करतात (मत्तय ५:१७; लूक २४:४४). इफिसकरांस पत्र २:२० मध्ये जुन्या करारातील संदेष्ट्यांचा समावेश केल्याने हे सातत्य अधिक दृढ होते.
3. संदेष्ट्यांची भूमिका: जुन्या करारातील संदेष्ट्यांनी प्रामुख्याने देवाचे प्रेरित शास्त्रवचन दिले (२ पेत्र १:२१), जे प्रेषितांच्या लिखाणासोबत सुरुवातीच्या मंडळीसाठी अधिकृत पाया म्हणून काम करत होते. नव्या करारातील संदेष्टे, प्रकटीकरण आणि प्रोत्साहन देण्यात वरदानप्राप्त असले तरी (१ करिंथकर १४:३), सामान्यतः मंडळीसाठी पायाभूत शास्त्रवचन मांडण्याशी जोडले जात नाहीत.

4. व्याकरणीय रचना: इफिसकरांस पत्र २:२० मध्ये, □□□□□;प्रेषति आणि संदेष्टे□□□□□; यांना एकच पाया म्हणून गटबद्ध केले आहे, जे एका ऐतिहासिक क्रमाचे सूचन करते जिथे जुन्या करारातील संदेष्टे प्रेषितांच्या कार्यापूर्वी होऊन गेले आणि त्यांनी ते कार्य पूरक केले. जर नव्या करारातील संदेष्टे अभिप्रेत असते, तर पौलाने कदाचित त्यांना वेगळे केले असते किंवा □□□□□;मंडळीतील संदेष्टे□□□□□; (जसे इफिसकरांस पत्र ४:११ मध्ये आहे) यांसारख्या संज्ञा वापरल्या असत्या.
5. धर्मशास्त्रीय सुसंगतता: कोनशिला (ख्रिस्त) आणि पाया (प्रेषित आणि जुन्या करारातील संदेष्टे) हे दोन्ही करारामधील देवाच्या योजनेच्या एकसंध प्रकटीकरणाचे प्रतिनिधित्व करतात. नवीन करारातील संदेष्ट्यांचा समावेश केल्यास पुनरावृत्तीचा धोका आहे, कारण सुरुवातीच्या मंडळीत त्यांची भूमिका प्रेषितांच्या भूमिकेशी मिळतीजुळती आहे (उदा., प्रेषितांची कृत्ये ११:२७-२८).

पर्यायी दृष्टिकोन: जुन्या आणि नवीन करारातील संदेष्टे

काही विद्वानांच्या मते, इफिसकरांस पत्र २:२० मधील □□□□□;संदेष्टे□□□□□; या शब्दामध्ये जुन्या आणि नव्या करारातील दोन्ही संदेष्ट्यांचा समावेश आहे, आणि त्यासाठी ते पुढील उदाहरणे देतात:

- नव्या करारातील भविष्यवाणी: इफिसकरांस पत्र ४:११ मध्ये संदेष्ट्यांचा उल्लेख मंडळीला मिळालेली देणगी म्हणून केला आहे, ज्यामुळे तिच्या स्थापनेत त्यांची भूमिका असल्याचे सूचित होते (उदा., प्रेषितांची कृत्ये ११:२८ मधील आगाबुस).
- प्रारंभिक चर्चा संदर्भ: नवीन करारातील संदेष्ट्यांनी धर्मग्रंथांची संहिता पूर्ण होण्यापूर्वीच प्रकटीकरण दिले, ज्यामुळे संभाव्यतः चर्चेच्या स्थापनेत योगदान मिळाले.

मात्र, हा दृष्टिकोन कमी संभाव्य आहे कारण:

- नव्या करारातील संदेष्ट्यांनी प्रामुख्याने परिस्थितीनुसार मार्गदर्शन केले (उदा., प्रेषितांची कृत्ये २१:१०-११), जुन्या करारातील संदेष्ट्यांप्रमाणे अधिकृत शास्त्रवचने दिली नाहीत.
- इफिसकरांस पत्र २:२० मधील पायाभूत भूमिका तात्पुरत्या भविष्यसूचक वचनांवर नव्हे, तर चिरस्थायी पवित्र शास्त्रावर (जुना करार आणि प्रेषितांची पत्रे) जोर देते.
- इफिसकरांस लिहिलेल्या पत्रात पौलाचा भर, इतिहासातील देवाच्या योजनेच्या ऐक्यावर आहे, जे जुन्या करारातील संदेष्ट्यांना प्रेषितांशी जोडून उत्तम प्रकारे साध्य होते.

अशाप्रकारे, □#39;पैगंबर□#39; या शब्दाचा अर्थ जुन्या करारातील पैगंबर असा लावल्यास, ख्रिस्ताकडे निर्देश करणाऱ्या चिरस्थायी धर्मग्रंथांमध्ये रुजलेल्या चर्चेच्या विश्वासाला अधिक स्पष्ट आणि सुसंगत पाया मिळतो.

व्यावहारिक उपयोग: तुमचे घर बांधणे

एक मजबूत आध्यात्मिक घर बांधण्यासाठी, विश्वास, आज्ञापालन आणि कृपा यांचा समन्वय साधा:

- विश्वास दृढ करा: ख्रिस्ताच्या शिकवणींना पायाचा दगड मानून त्यावरील विश्वास अधिक दृढ करण्यासाठी दररोज पवित्र शास्त्राचा (उदा., स्तोत्रसंहिता ११९) अभ्यास करा.
- पायाभूत गोष्टींचे पालन करा: प्रेषितांच्या आणि जुन्या करारातील संदेष्ट्यांच्या प्रेरित शिकवणींचे अनुसरण करा (उदा., येशूच्या शब्दांनुसार वागून मत्तय ७:२४-२७ लागू करा). अडखळणे टाळण्यासाठी ख्रिस्तासोबत एकरूप व्हा (१ पेत्र २:८).
- कृपेवर अवलंबून रहा: देवाच्या कुटुंबाचा भाग म्हणून तुम्हाला टिकवून ठेवण्यासाठी त्याच्या अयोग्य कृपेवर विश्वास ठेवा (इफिसकरांस पत्र २:८-९, १९-२२). इतरांना विश्वासात प्रोत्साहन देऊन कृपा वाटा.
- साप्ताहिक आव्हान: विश्वासाचे एक ध्येय (उदा. देवाचे वचन समजून घेण्यासाठी स्तोत्रसंहिता ११९ वाचा), एक आज्ञाधारक कृती (उदा. मत्तय ६:१४-१५ नुसार एखाद्याला क्षमा करा), आणि कृपेची एक कृती (उदा. शेजाऱ्याची सेवा करा) निश्चित करा. कोनशिला असलेल्या ख्रिस्ताशी एकरूप होण्यासाठी १ पेत्र २:५-८ चा अभ्यास करा.